

[Finansministeren.]

enighed på dette punkt, opdagede, at der var en række andre punkter, hvor man måske kunne tale sig tilrette.

Selvom det kan være meget godt, som det ærede medlem sagde, at have ro og fred til arbejdet i skattereformudvalget, vil jeg dog sige, at der ikke skal være så meget ro og fred, at det varer altfor mange år, inden skattereformforslaget kommer frem til anden behandling og kan gennemføres til gavn for skatteyderne. Dette siger jeg også som en måske lidt beskeden trøst til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, for i det omfang, skattereformforslaget bliver gennemført, får han jo nogle af sine ønsker opfyldt, og det er virkelig regeringens mening — og jeg erindrer fra behandlingen af lovforslaget, at det også er de andre partiers mening — at nu skal der gøres noget ved dette arbejde.

Der var ikke så stor tilslutning til de to ændringer i § 5 og § 6. § 5 vedrører nyetablering, og der var det ærede medlem hr. Øllgaard lidt skuffet over, at vi foreslog tidspunktet rykket frem til den 1. april 1951, og jeg forstod, at det ærede medlem hr. Axel Sørensen delte denne skuffelse. Men er det nu ikke sådan, at skal der være tale om virkelig nyetablering, må der sættes en grænse for, hvor mange år en skatteyder kan kaldes nyetableret? På et eller andet tidspunkt må man dog vel skyde datoen frem, og jeg har fundet, at tiden nu var inde dertil. Det ærede medlem har ikke denne opfattelse; så må vi tale om det i udvalget.

Det ærede medlem hr. Øllgaard ville også gerne vide noget om udnyttelsen af reglerne i § 5. Jeg tror, at vi allerede sidste år fremskaffede sådanne oplysninger til brug for udvalgsarbejdet, og hvis det er muligt at fremskaffe yderligere oplysninger, vil vi naturligvis gøre, hvad vi kan. Om udnyttelsen er lige stor overalt i landet, afhænger ikke først og fremmest af skattemyndighederne, men i høj grad af, om skatteyderne har øjnene åbne for den adgang, de her har til at få et nedslag i beskatningen.

Vedrørende bestemmelserne i § 6 erkender jeg åbent, at de stammer fra en anden lovgivning; det var det ærede medlem hr. Poul Møller også inde på. Jeg har overvejet, om jeg skulle fremsætte forlængelsesforslag som et særskilt lovforslag, men jeg har syntes, at bestemmelserne efter deres natur

har en sådan sammenhæng med de bestemmelser, der ivoirigt indeholdes i ligningsloven, at det var rimeligt at tage dem med her. Det glæder mig, at det ærede medlem hr. Øllgaard synes ligesom jeg, at det er rimeligt at fortsætte et års tid endnu med disse bestemmelser, og jeg håber, det skal lykkes i udvalget at overbevise de andre partier — jeg tror særlig, det var det ærede medlem hr. Poul Møller og det ærede medlem hr. Axel Sørensen, der gav udtryk for, at deres partier var mod en forlængelse af disse bestemmelser — om betimeligheden heraf. Skulle det mon ivoirigt ikke give det ærede medlem hr. Alfred Jensen grund til lidt eftertanke, at han i sin modstand mod forlængelsen af denne bestemmelse er kommet i båd med det ærede medlem hr. Poul Møller?

Udover omtalen af disse ændringer rejstes der et par problemer, som ikke er berørt af lovforslaget. Det ærede medlem hr. Poul Møller ønskede en anden formulering af § 1. Jeg forstod, det var et problem, der ikke lå det ærede medlem stærkt på sinde, men han ønskede at diskutere det i udvalget. Det vil jeg naturligvis meget gerne gøre. Såvidt jeg kunne følge det ærede medlems forslag til ny formulering, tror jeg ikke, den kunne anvendes. Om man kan nå frem til en mere enkel formulering, kan vi tale om og til nød også overveje til næste år.

Endelig har de ærede medlemmer hr. Hans Knudsen og hr. Bladt været inde på problemet om fradrag for transportudgifter i forbindelse med arbejdet, når den pågældende bor langt fra sin arbejdsplads. Begge de ærede medlemmer gav udtryk for, at det var vanskeligt at løse dette problem, og det kan jeg være helt enig med dem i. Det ærede medlem hr. Bladt nævnte en række eksempler på, at arbejdere, der bor meget langt fra arbejdsstedet, må afholde betydelige transportudgifter uden at kunne få skattenedsættelse af den grund. Jeg vil gerne i udvalget drøfte spørgsmålet, men jeg gør opmærksom på, at det er vanskeligt at foretage en afgrænsning på dette område. Der er i forvejen en lang række skatteydere, der helt frivilligt bor langt fra deres arbejdssted og har betydelige udgifter til transport. Hvis vi pludselig skal formulere bestemmelser, der giver skattelempelse af den grund, kan der blive tale om et meget